

[Rasmussen (Gylling).]

ved ikke rigtig, om Ministeren i saa Tilfælde har tænkt paa, om det er selve Vejene, der kan bringe noget positivt i den Henseende, men jeg vil henlede Opmærksomheden paa andre Steder i Verden, f. Eks. Holland, hvor man har anlagt Veje med Skønheds- og Formsans. Det er den positive Side, men der er ogsaa en negativ. Vi har nemlig haft Reklamer langs disse Landeveje, som ikke alle har været af den smukkeste Art. Jeg ved meget vel, at der er rettet en Del paa det efter Gennemførelsen af Fredningsloven, og at vi er blevet fri for de værste, men endnu har man uheldige Reklamer, f. Eks. „En proper Næve“, der faar Udlændinge til at tro, at det er en Advarsel mod at nærme sig Befolkningen. Derfor vil jeg henstille, at man, naar man taler om de æstetiske Forhold, ogsaa vil have disse uheldige Reklamer i Kikkerten.

Lovforslaget hviler, som tidligere Talere har sagt, paa flere Kommissioners Arbejde, navnlig den sidste Kommissions. Jeg skal ikke blande mig i Diskussionen om, hvorvidt det er Flertallets eller Mindretallets Synspunkter, der er de rette. Jeg har Indtrykket af, at Lovforslaget, uanset hvad der er sket i Kommissionen, kan behandles frit ikke alene her i Salen, men ogsaa navnlig i et Udvalg.

Lovforslaget betyder efter min Formening i høj Grad en Forenkling og Modernisering af de nuværende Tilstande, der hovedsagelig stammer fra 1867. Forenklingen bestaar i Ophævelse af 14 forskellige Love og en Sammendragning fra en Række andre Ministerier til Ministeriet for offentlige Arbejder. Det ser jeg paa med Tilfredshed; det er en fuldstændig Nødvendighed, for at man kan faa en Simplificering af disse Forhold.

Det var fra mange Sider ventet, at Statsvejen vilde komme til at spille en betydelig Rolle, og jeg fik af Ministerens Forelæggelsestale det Indtryk, at det ikke skyldes ham, at det ikke er Tilfældet. For mig har det mindre at sige, om man kalder Vejene for Statsveje eller ikke, naar vi blot faar Forenklingen frem. Forenklingen bestaar i høj Grad i, at Administrationen bliver underlagt Ministeriet for offentlige Arbejder, dog saaledes at de andre administrative Myndigheder beholder visse Beføjelser, og Centralisationen har sin store Betydning.

§ 3 indeholder Bestemmelser om de forskellige Vejtyper og om, hvorledes de skal fordeles mellem Kommunerne; jeg har

intet at bemærke dertil, men der kan være Enkeltheder, som man i et Udvalg kan tage Stilling til. Fordelingen skal efter § 5 ske efter Forhandling med de kommunale Myndigheder, og der skal foretages en Slags Kortlægning, der efter Lovforslaget skal forelægges Rigsdagen. Det kan vi kun være tilfredse med.

Eventuelle Uoverensstemmelser Kommunerne og Ministeriet imellem ved den først foretagne Klassificering afgøres efter §§ 8 og 12 af det Vejnævn, som foreslaas oprettet ved et andet Lovforslag, og som skal have Indflydelse ikke alene paa de økonomiske Vilkaar ved de Overdragelser, der finder Sted, men ogsaa, forstaar jeg, med Hensyn til Oprettelse af nye Veje af den Art.

I §§ 16 og 17 fastholdes det, at Kommunerne beholder deres Rettigheder som hidtil med Hensyn til Biveje og kan afgøre Spørgsmaalet om Optagelse af Privatveje som Kommuneveje, eller om en Vej skal udvides eller flyttes fra en Klasse til en anden. Spørgsmaal om privat Vejs Benyttelse af anden Ejer berøres ikke af dette Lovforslag. Jeg har haft et Par Henvendelser fra saadanne Privatejere, hvis Vejstykke ligger bag ved anden Mands Privatvej, og som derfor har haft store Vanskeligheder ved at faa nævnte Vej anerkendt som Kommunevej. Jeg ser, at Lovforslaget i hvert Fald ikke direkte indeholder nogen Bemyndigelse til at skride ind over for en saadan eventuel Nægtelse af Optagelse af Vejstykket. Spørgsmaalet vil fremdeles være overladt til Kommunens Afgørelse, og det kan vel ogsaa siges at være en saadan lokal Foreteelse, at det maa være saaledes.

Et meget vigtigt Afsnit af Loven omhandles i §§ 22 og 23. Hvad angaar Ekspropriations- og Taksationsregler for Vejanlæg, sker der som sagt en stærkt tiltrængt Forenkling og Ensartethed i Ekspropriationsbestemmelserne og Taksationsreglerne. Naar man nogle Gange har været ude derfor, har man ikke kunnet undgaa at se, hvor vilkaarligt og mange Gange hvor forskelligt saadanne Ekspropriationer gennemføres. Det vil derfor være til stor Gavn, om dette Forslag kunde bøde noget derpaa, og det tror jeg det vil kunne komme til. Lovforslaget gaar ud paa, at der for hver Amtsradsreds nedsættes 1, højst 2 Taksationskommissioner, hver paa 2 Medlemmer, udnævnt af Ministeren og valgt paa 6 Aar, og 1 Overtaksationskommission, der bestaar af 6 Medlemmer, valgt paa 6 Aar. Omraadet for dennes Virksomhed er